

Dlaczego chrześcijanie powinni zachowywać Prawo (odcinek 45) — Jezus jest celem końcowym.

5 kwietnia 2024

Poniższy tekst jest przesłaniem z Corner Fringe Ministries, które wygłosił Daniel Joseph.

13 grudnia 2025

Opracowanie wersji polskiej: Gorzowskie Centrum Biblijne.

Części tego dokumentu zostały zredagowane na podstawie nagrania wideo, aby lepiej przedstawić spójny dokument pisemny. Dołożono szczególnych starań, aby zachować oryginalny kontekst, jednak dokument nie jest zapisem słowo w słowo. Wersety Pisma BP oznaczone są kolorem czerwonym, TW brązowym a inne cytaty kolorem niebieskim, dlatego zaleca się druk w kolorze. Słowa hebrajskie są zazwyczaj podawane wraz z transliteracją w języku polskim. W większości przypadków hebrajski czyta się od prawej do lewej.

ODCINEK 45

Witamy ponownie wszystkich w 45. odcinku naszej serii „Dlaczego chrześcijanie powinni zachowywać Prawo”. Dzisiaj powrócimy do fragmentu z Listu do Rzymian 10, który omawialiśmy już wcześniej. Jednak wtedy zatrzymałem się przed jednym konkretnym werselem, który jest często używany przez antynomian do promowania poglądu, że Prawo zostało zniesione. Uważają oni, że z powodu pięknego dzieła Mesjasza Prawo zostało usunięte. Dlatego niezwykle ważne jest, abyśmy bardzo dokładnie przyjrzieli się temu wersele i zobaczyli, co apostoł Paweł rzeczywiście przekazał. Aby umieścić to we właściwym kontekście, zaczniemy od wersetu pierwszego.

Rzymian 10:1: „Bracia, pragnieniem mojego serca i modlitwą do Boga za Izraela jest to, aby byli zbawieni.” To jest serce Boga. Bóg nie chce, aby ktokolwiek zginął.

Rzymian 10:2: „Świadczę bowiem za nimi, że pałają żarliwością do Boga, lecz prawdziwie Go nie znają.”

Gdy Paweł mówi „**prawdziwie Go nie znają**”, nie ma na myśli tego, że Izrael nie posiadał spisanego Prawa czy Proroków, ponieważ Prawo i Prorocy byli czytani w synagogach w każdy szabat. Poznanie Boga, o którym mówi Paweł, odnosi się do objawienia żydowskiego Mesjasza — Jezusa z Nazaretu. Nie przyjęli Go, dlatego ich żarliwość nie była zgodna z poznaniem. I dlatego werset trzeci mówi:

Rzymian 10:3: „Ponieważ nie poznali Bożej sprawiedliwości — a odnosi się to bezpośrednio do Jezusa — i usiłowali własną ustanowić, więc nie poddali się sprawiedliwości Bożej.” Nie poddali się Jezusowi, Jezui, Królowi Żydów. Ponieważ odrzucili Jezusa, czynili dokładnie to, co Paweł opisał: próbowali ustanowić własną sprawiedliwość. Przypomnij sobie, co Paweł powiedział w **Rzymian 9:31**: „Izrael zaś, który szukał Prawa mającego dać usprawiedliwienie, nie doszedł do wypełnienia Prawa.” Dlaczego? Ponieważ nie poddali się Jezusowi. Zrozum strukturę wiary: musisz przyjąć Jezusa i być gotowym podążać za Nim w posłuszeństwie, zachowując Jego Słowo i Jego przykazania.

Ironia polega na tym, że ta część narodu żydowskiego odrzuciła Jezusa, a jednocześnie dążyła do Prawa sprawiedliwości, podczas gdy całe Prawo świadczy o Jezusie. A więc to, o czym świadczy Prawo Mojżesza, oni odrzucili. W rzeczywistości byli żywą sprzecznością. Można być żywą sprzecznością po obu stronach. Ci, którzy przyjmują Jezusa i wyznają, że jest Zbawicielem świata oraz że przez Niego mamy odkupienie grzechów, a jednocześnie odmawiają posłuszeństwa Jemu, są żywą sprzecznością. Albo jeśli ktoś mówi: wierzę w Torę, wierzę, że przykazania Boga są ważne, a jednocześnie odrzuca Jezusa — również jest żywą sprzecznością.

Nie chcemy znajdować się na żadnym z tych dwóch skrajnych biegunów. Chcemy iść wąską drogą, na której rozumiemy, że tylko przez Jezusa możemy zostać zbawieni i otrzymać przebaczenie, i dlatego — ze względu na Jego dzieło odkupienia — weźmiemy swój krzyż i będziemy za Nim podążać w posłuszeństwie. Mając to na uwadze, przejdźmy do wersektu, który jest przedmiotem sporu.

Rzymian 10:4: „Kresem bowiem (telos) Prawa jest Chrystus. On wiezie do sprawiedliwości - każdego, kto przyjmuje wiarę.” Jaki jest kontekst? To jest niezwykle istotne. Żydzi odrzucali sprawiedliwość Boga i starali się ustanowić własną sprawiedliwość. Dlatego Rzymian 10:4 jest momentem kulminacyjnym, w którym Paweł odpowiada na ten poważny błąd i mówi: „Czy nie rozumiecie, że Mesjasz, Jezus, jest końcem?” W języku greckim słowo „koniec” to „telos”, które oznacza „cel końcowy”. Innymi słowy Paweł przekazał myśl, że Jezus jest wnioskiem końcowym tego, co Prawo ogłaszało. Jezus jest dowodem tego, co Prawo prorokowało.

Dlatego absurdem jest odrzucać Jezusa, a jednocześnie dążyć do Tory. Paweł jasno stwierdza, że Mesjasz jest konkluzją, celem końcowym Prawa. On jest sednem wszystkiego.

Powiedzmy jasno, czego Paweł nie powiedział. Nie ogłosił zniesienia Prawa, lecz jego ostateczne wypełnienie w Jezusie. Istnieje zasadnicza różnica między stwierdzeniem, że Mesjasz zniósł Prawo, a stwierdzeniem, że je wypełnił. W takim kontekście to

wyrażenie do nas dociera. Aby jeszcze bardziej to wzmocnić, apostoł Piotr użył tego samego terminu, choć w nieco innym ujęciu.

1 Piotra 1:9: „gdy osiągniecie cel (telos) waszej wiary - zbawienie dusz!”

Innymi słowy: otrzymując Jezusa, który jest celem naszej wiary. Spójrzmy teraz na te dwa fragmenty razem. Rzymian 10:4 mówi, że Mesjasz jest celem Prawa ku sprawiedliwości dla każdego, kto wierzy. Paweł mówi, że Jezus jest celem Prawa, a Piotr mówi, że Jezus jest celem wiary. Mówią to samo, używając innej terminologii. Czy Piotr powiedział, że skoro przyszedł Mesjasz, wiara się skończyła i nie musimy już wierzyć? Czy Paweł powiedział, że skoro przyszedł Mesjasz, Prawo się skończyło i nie musimy już być mu posłuszni?

Jeśli ktoś uznałby, że Piotr powiedział, iż nie musimy już wierzyć, musiałby dojść do tego samego wniosku, że Paweł powiedział, iż nie musimy już zachowywać Prawa. Ale Piotr nie powiedział, że wiara się skończyła, i Paweł nie powiedział, że Prawo się skończyło. Mesjasz jest celem, końcowym wnioskiem tego, co Prawo ogłaszało, ponieważ On jest Prawem, które stało się ciałem.

Pozostańcie z nami. W następnym odcinku wejdziemy w kolejny etap. Niech Pan Jezus was błogosławi i strzeże.

KONIEC ODCINKA 45